

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 142 ze zm.) uznanie za rezerwat przyrody następuje w formie aktu prawa miejscowego jako zarządzenie regionalnego dyrektora ochrony środowiska. Zarządzenie określa nazwę rezerwatu, jego położenie lub przebieg granicy i otulinę, jeżeli została wyznaczona, cele ochrony oraz rodzaj, typ i podtyp rezerwatu przyrody, a także sprawującego nadzór nad rezerwatem. Regionalny dyrektor ochrony środowiska, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, po zasięgnięciu opinii regionalnej rady ochrony przyrody, może zwiększyć obszar rezerwatu przyrody, zmienić cele ochrony, a w razie bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych, dla których rezerwat został powołany - zmniejszyć obszar rezerwatu przyrody albo zlikwidować rezerwat przyrody.

Rezerwat przyrody „Gałęzna Góra” został uznany za rezerwat na podstawie § 11 zarządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25 czerwca 1990 roku w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 31 poz. 248) w celu zachowania „...naturalnych zbiorowisk leśnych, w tym głównie buczyny pomorskiej, rzadkich gatunków roślin oraz pozostałości grodziska wczesnośredniowiecznego i cmentarzyska kurhanowego”. Powierzchnia rezerwatu, zgodnie z ww. zarządzeniem, wynosi 34,06 ha.

Pod względem administracyjnym rezerwat zlokalizowany jest w województwie pomorskim, powiecie wejherowskim, w gminie Wejherowo; wschodnia granica rezerwatu przebiega po granicy administracyjnej Miasta Wejherowo. Obiekt ten położony jest w całości na terenie obszaru Natura 2000 Biała PLH220016, a także w północnej części Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, około 2,5 km od centrum Wejherowa. Teren, na którym znajduje się rezerwat jest własnością Skarbu Państwa, w zarządzie Lasów Państwowych - Nadleśnictwa Gdańsk.

Rezerwat zlokalizowany w strefie krawędziowej wysoczyzny morenowej wyróżnia się bogatą rzeźbą terenu i wybitnymi walorami krajobrazowymi. Zróżnicowana rzeźba terenu, i co się z tym wiąże, różnorodność siedlisk mają odzwierciedlenie w roślinności. Na terenie rezerwatu dominują 120-140-letnie lasy bukowe: kwaśna buczyna niżowa *Luzulo pilosae-Fagetum* oraz żyzna buczyna niżowa *Galio odorati-Fagetum*. W obszarach źródłiskowych i wąwozach, przez które przepływają cieką, wykształcił się podgórski łęg jesionowy *Carici remotae-Fraxinetum*. Znacznie mniejsze powierzchnie zajmują fragmenty grądu subatlantyckiego *Stellario holostea-Carpinetum betuli* oraz zbiorowisk zaroślowych i ziołoroślowych. Jest to także stanowisko cennych gatunków roślin, zwierząt i grzybów. Ochronie podlega również grodzisko wczesnośredniowieczne wraz z 4 kurhanami.

Rezerwat, ze względu na położenie w bezpośrednim sąsiedztwie Wejherowa oraz duże walory krajobrazowe i historyczne, narażony jest na antropopresję.

Biorąc pod uwagę przesłanki wynikające z zapisów ustawy z 16 kwietnia 2004 r., niniejsze zarządzenie wprowadza następujące zmiany w stosunku do aktu powołującego rezerwat w 1990 r.:

- 1) do wyznaczenia przebiegu granicy rezerwatu wykorzystano numeryczne dane leśne (wg Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Gdańsk na lata 2015-2024);
- 2) przebieg granicy rezerwatu opisano za pomocą punktów załamania tej granicy wykonanych w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych PL-1992;
- 3) powierzchnię rezerwatu podano w oparciu o dane przestrzenne GIS (matematyczna powierzchnia pola rzutu poligonu). Obecne rozliczenie wskazuje, iż powierzchnia rezerwatu wynosi 34,09 ha. W pierwotnym akcie powołującym, jego powierzchnię określono jako 34,06 ha, zatem powierzchnia rezerwatu jest większa o 0,03 ha. Granice rezerwatu pozostały takie same, jak w akcie powołującym, a różnica powierzchni wynika z precyzyjniejszych metod pomiaru;
- 4) doprecyzowano cel ochrony rezerwatu wskazując, że ochronie podlegają całe ekosystemy w granicach rezerwatu, a nie tylko zbiorowiska roślinne i cenne gatunki roślin;
- 5) określono rodzaj oraz typy i podtypy rezerwatu.

W tej sytuacji zasadne stało się wydanie przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku zarządzenia w sprawie rezerwatu przyrody „Gałęźna Góra”, w oparciu o delegację ustawową zawartą w treści art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Projekt zarządzenia został zaopiniowany bez uwag przez zarządcę terenu Nadleśnictwo Gdańsk (pismo ZE.7212.36.2017 z dnia 08.01.2018 r.).

Projekt zarządzenia uzyskał pozytywną opinię Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Gdańsku (uchwała nr 1/2018 r. z 19 marca 2018 r. w sprawie wydania opinii do projektu zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w sprawie rezerwatu przyrody „Gałęźna Góra”).

Projekt zarządzenia został uzgodniony w trybie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2017 r. poz. 2234) z Wojewodą Pomorskim (pismo PN-I.0041.14.2018.AF z dnia 28.05.2018 r.).

W trakcie uzgadniania projektu zarządzenia przez Wojewodę Pomorskiego, w ramach kontroli aktów prawa miejscowego ustanowionych przez wojewodę i organy niezespółonej administracji rządowej, otrzymano uwagi Ministra Środowiska (pismo DOP-WOŚ.074.3.2018.DP z dnia 10 maja 2018 r.) dotyczące zarządzeń RDOŚ w Gdańsku w sprawie rezerwatów przyrody. Według Ministra Środowiska *„odnośnik informujący o poprzedzającym zarządzeniu, którego treść wiąże się z treścią nowego zarządzenia, zawierający informację o terminie utraty przez poprzedzające zarządzenie mocy obowiązującej i przepisie prawnym, w następstwie którego przestało ono obowiązywać, powinien zostać zamieszczony przy przepisie o wejściu w życie nowego zarządzenia”*. Wobec powyższego, w niniejszym zarządzeniu zamieszczono przypis informujący o utracie mocy aktu powołującego rezerwat przy § 7.